

Butlletí del Centre Gremial de Granollers

Irregularitats Administratives

Es ben sapigut i gaire bé d'absolut coneixement per part del públic, que la norma que segueix l'Administració pública en aquelles actuacions equivocades en què reclama indegudament una quantitat a un contribuent, és la de «paga i recórrer», ja que es parteix del principi de què l'Hisenda sempre té raó i de què si no la té ja ho coneixerà ella mateixa oportunament i retornarà els diners indegudament percebuts.

També és de coneixement corrent el fet de què les devolucions que ha d'efectuar l'Hisenda són fetes amb tant retràs que de vegades es passen mesos i àdhuc anys abans de què el que sense obligació ha pagat, pugui reintegrar-se de la quantitat que és ben seva.

Ara bé, el que ja no és tant conegut, malgrat sigui una irregularitat com les altres, és el calvari que ha de seguir un contribuent que hagi de satisfer una quantitat a l'Hisenda quan no és en el període normal.

Pràcticament hem viscut aquest darrer cas vertaderament desesperador atenent a que es van ingressar unes quantitats al Tresor, en la majoria de casos, amb la desesperació del que ha estat sancionat justa o injustament pels encarregats de la fiscalització dels impostos.

Un contribuent fou visitat per l'Inspector de la contribució industrial i a les envistes d'unes discrepàncies en l'apreciació de si un article estava o no comprès dintre de la tarifa en la què estava matriculat, li fou format expedient, entregant-se-li aquella famosa fulla que amb tota amabilitat i com aquell que no li dóna importància, després d'haver obtingut la signatura, que lliuren els Inspectors.

S'anuncià al contribuent, que si es conformava amb la Inspecció, probablement se li faria un descompte, i el contribuent, coneixedor de què com a primera providència hauria de pagar i després hauria de seguir uns tràmits dilatoris que duren temps accessiu, amb les conseqüents molèsties i despeses pròpies d'aquesta mena d'assumptes, es conformà amb la liquidació.

Creia l'home que posat en aquest pla havia gairebé acabat la feina i deixat definitivament resolt l'assumpte, ja que per part seva no pensava plantejar cap reclamació, però la seva sorpresa fou gran quan arriba el moment d'haver d'ingressar la quantitat que se li assenyalava, com a primera providència en la notificació que li fou enviada, se li deia que havia de traslladar-se a la capital per tal d'efectuar l'ingrés.